

undlade. Men man maa ikke slaa sig til Ro med, at dermed er Sagen afsluttet; der vil komme flere Udgifter, og man maa ikke forlange eller vente, at det paa det nuværende Tidspunkt skal kunne klares med fuld Sikkerhed, hvorledes disse nye Udgifter skal anvendes; og det vil maaske netop være klogt at gaa den Vej, Kommissionen har anvist. Kommissionen har sagt: Lad os nu først bygge dette, saa faar vi altid se, hvorledes Udløbet former sig, og saa kan vi senere komme tilbage til Spørgsmaalet om det øvrige.

Med disse Ord skal jeg i øvrigt anbefale Lovforslaget, som det foreligger, og det er end ikke min Tanke at ville stille Forslag om, at man i Udvalget skal søge at løse den foreliggende Opgave. Jeg anser det nemlig i Virkeligheden ikke for muligt at løse den. Man kan opstille Projekter og Planer, og man kan have Formodninger og Meninger, og man kan have Forventninger og Haab, men Usikkerhed vil klæbe derved, og denne Usikkerhed ligger i det bevægelige Sand paa Jyllands Vestkyst under en Nordveststorm.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 3die Valgekreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Eduard Larsen: Jeg skylder det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgekreds (Hauge) at sige ganske aabent til ham, at jeg tog fejl i min Beregning af de 10 Mill. Kroners Værdiforøgelse eller, som jeg nærmere gjorde den op: til 5,6 Millioner. Værdiforøgelsen er ikke aarlig, men kun een Gang for alle. Jeg forvekslede et Ord, som stod om den aarlige Udbytteforøgelse paa Side 126 og Side 130 i Kommissionsbetænkningen. Men det var vanskeligt at overskue denne Beregning; og jeg har ment, at skulde der overhovedet være noget Motiv til at flytte denne Sag videre, maatte det være, fordi der kan tilvejebringes ganske overordentlige Værdier. Naar hele Værdiforøgelsen, der kan skabes, nu viser sig at være een Gang for alle 5,6 Mill. Kr., og man saa skal begynde med at tumle med at give 2 Mill. Kr. ud for at lave Værker og det 2 Mill. Kr., hvis Konsekvenser man aabenbart slet ikke kan overskue, saa kan jeg ikke lade være at sige til mig selv: Mon det hele egentlig er Umagen værd?

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Den Modtagelse, Lovforslaget har faaet af de ærede Ordførere,

kan man nok betegne som jævnt velvillig og jævnt kølig. Den eneste af de ærede Ordførere, som egentlig fuldt ud har sluttet sig til Lovforslaget, var det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), og selv dette ærede Medlem havde dog en Betænkelighed ved Lovforslaget. Denne Betænkelighed angik Bestemmelsen om, at der skulde tilvejebringes et Beløb af 600,000 Kr. som Vilkaar for disse Foranstaltningers Gennemførelse. Men jeg understreger straks, at det ærede Medlems Udtalelser dog gik i Retning af, at der bør finde Tilskud Sted fra lokal Side til disse Foranstaltningers Gennemførelse. Det ærede Medlems Bemærkninger i saa Henseende lægger jeg megen Vægt paa, idet det ærede Medlem altsaa gaar ud fra den samme Forudsætning som jeg. Det ærede Medlems Kritik af Lovforslagets § 3 var altsaa mere en Kritik af den Maade, hvorpaa Beløbet foreslaas opkrævet, end af selve Opkrævningen. Hvorvidt det nu kunde lade sig gøre under Form af en Værdistigningsafgift, skal jeg i dette Øjeblik ikke tage endelig Stilling til. Selvfølgelig har Spørgsmaalet beskæftiget mig, men jeg indsaa hurtigt, at det vilde i alt Fald kræve saa betydelige og vanskelige Undersøgelser og Overvejelser, at det ikke kunde komme med paa dette Lovforslag, hvis det skulde fremsættes indenfor en rimelig Tidsfrist. Jeg vil for øvrigt ikke undlade at sige, at jeg sympatiserer ikke stærkt med den Art Skat, som dette vil blive, og jeg mente for øvrigt at være mere enig med det ærede Medlem i dette Spørgsmaal end i de fleste andre Spørgsmaal, der kunde foreligge her. Thi det forekommer mig, at i det Øjeblik man slaar fast, at Grundejerne skal betale for den Værdistigning, der indtræder, maatte man i Virkeligheden hævde, at de skulde betale hele den Værdistigning, der indtræder, i alt Fald kun begrænset af Foranstaltningernes Omfang, og paa den anden Side, at hvis andre Grundejere led Tab derved — det kunde jo dog ogsaa tænkes —, maatte man indrømme dem Ret til at faa dette Tab refunderet. Det er jo den almindelige Indvending, der gøres mod Værdistigningsafgifter i det hele, den mere teoretiske Indvending. Det er muligt, at en saadan Afgift vil kunne anvendes med Virkning i det konkrete Tilfælde, men jeg tror, det vil forvolde uhyre store Vanskeligheder. Den Tanke, jeg har søgt at udtrykke i Lovforslaget, er den, at der er foretaget saa meget ved Hvide Sande paa Statens Foranledning, at dette Spørgsmaals Løsning til en vis Grad hviler paa os,